

внукъ-тъ си Святославу, рѣшително отказа. Тогази царь-тъ ся разсърди отъ това, та въоръжи изново войскъ-тъ си и тъй ся захвана пакъ война-та въ начало отъ 1308 год. Между това Елтимиръ, понеже желаше да си добіе прѣвзетъ-тъ земъ отъ Гърцы-ты, влѣзе тайно въ прѣговоръ съ Андроника и сына му Михаила. Като чю това Святославъ, веднага проводи войскъ да залови градове Ямболь и Ларденъ, които бѣхъ прѣдадени Елтимиру въ замѣнъ за изгубенныя му градъ Круносъ, а самъ Святославъ съ главны-ты си силы нападна на Черно-морско-то побрѣжіе и безъ да пролѣе кръвъ, завлада гр. Анхыело, Месемврийъ и обиколи Агатополю. Тука Аланети, кои-то бѣхъ подъ Гърцкѣ власть, прѣдадохъ ся своеволно на Българекыя царь и молихъ го да ги приеме въ войскъ-тъ си за да воювать подъ начялство на Българекы войводи противъ Гърцы-ты. Святославъ ги прія и състави отъ тѣхъ единъ пѣлкъ, съ кой-то оплѣни тамошни-ты околны Гърцкы мѣста. Послѣ това Аланети прѣминяхъ съ домочядя-та си въ Българію, дѣто остахъ да живѣють подъ Българекъ власть.

При вѣщко това Святославъ все желаше да ся примири съ Византійцы-ты, заради това той проводи заробенныя Патріархъ Йоанна до Андроника да направи прѣговоръ за миръ, на кой-то главны условия бѣхъ: 1) бракъ-тъ съ Михайловъ-тъ дщерьъ Теодоръ и 2) завладани-ти градове да си останѣтъ подъ Михайловъ рѣкъ. Старый Андроникъ и сега нещяше да склони за внукъ си, нъ понеже въ това